"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବଡ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ମନେପକାଅ - ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ, ଯେଉଁଥିରେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମଜା ଲାଗୁଛି ?

ଉତ୍ତର:- ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା । ବାବାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହିଁ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିଥାଏ । ବାବା ତ' ପିଲାମାନଙ୍କର ସଦଗତି କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି କାରଣ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କର - ମୁଁ ଶରୀର ନୁହେଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାରେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଜା ଆସୁଛି ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ପତିତ ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିଦାତା ସେହି ଜଣେ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏବେ ନିଶ୍ଚିତ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଜରୁରୀ । ୟାଦ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହେବ ପୁଣି ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ଅଲଫ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ, ପରେ ବାଦଶାହୀ ରହିଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ । ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୁଅନ୍ତି, ସିଢ଼ି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, ସେଠାରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ମୂଳକଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ହେବା । ଏବେ ତ' ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଆସିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ସେଠାରେ ପତିତ ରହିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବେ, ମୂଳକଥା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କିଛି ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରାଉ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଏହି ପାଠ ପକ୍କା କର - ଆମେ ଦେହ ନୁହେଁ, ଆମେ ଆତ୍ମା । ବାସ୍ । ବଡ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ କଥା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଳ୍ପ ଶବ୍ଦରେ ଶୁଣାଇଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ସତୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାରେ କେତେ ଜନ୍ମ ଲାଗିଛି ତୁମେ ଜାଣିଛ ? ୬୩ ଜନ୍ମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗିଲା । ଏହା ତ' ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ନା ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ । ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ସୁଖଧାମ ଥିଲା ଯେଉଁଠିକାର ଧର୍ମକୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ବି ମଣିଷ ଥିଲେ, କେବଳ ଦୈବୀଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଆସୁରୀଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟ । ଏହା ତ' ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି କି ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲା ତେବେ ଯାଇ ଦେବତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଏକଥା ତ' ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ଅସୁର ଥିଲ । ବାବା ଆସି ବ୍ରାହ୍ମଣ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବତାଇଲେ । ବାକି ଅସୁର ଓ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଅହିଂସା ପରମୋଧର୍ମ । ଦେବତା କେବେହେଲେ ଲଢ଼େଇ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହିଂସାର କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗର ଦେବତା ଏଠାକୁ ଆସି ଅସୁରଙ୍କ ସହିତ ଲଢ଼ିବେ ନା ଅସୁର ସେଠାକୁ ଯାଇ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହ ଯାଇ ଲଢ଼ିବେ ? ଏହା ତ'ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ତାହା ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ପୁଣି ଲଢ଼େଇ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ' ମଣିଷ ଯାହା ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି ତାକୁ ସତ୍ ସତ୍ କରିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । କାହାର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ବିଲକୁଲ୍ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ପଥରବୁଦ୍ଧି; ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ପାରସନାଥଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏଠାରେ ତ' ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଦ୍ୱାପରରେ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ଥିଲେ, କେବଳ ରତ୍ନ ଜଡିତ ମୁକୁଟ ଥିଲା, ଲାଇଟର ମୁକୁଟ ନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା ନଥିଲା । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଲାଇଟ୍ ଏମିତି ଉପରେ ଘେରି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଚିତ୍ରରେ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତୀକ ଲାଇଟ୍ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତୁମର ଲାଇଟ୍ କେଉଁଠି ଅଛି ? ଏହା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରଖି ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ସେଠାରେ ବିକାରର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ବିକାରୀ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ବୋଲି ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ରାବଣକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ରାବଣକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ସେ ତ ଜଳୁନାହିଁ । ତୁମେ ତା' ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ପୁଣି ଏ ରାବଣ ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ହେଉଛ ଅହିଂସକ । ତୁମର ବିଜୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ସବୁ

ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ କେବେଠାରୁ ? ବିକର୍ମ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ? ପ୍ରଥମରୁ ତ' ତୁମେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଛ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ କଳା କମ୍ ହୋଇ ଚାଲେ । ଏବେ ମୂଳକଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବା । ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହେବେ । ଏଠାକୁ ଆସିବେ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ତ' ରହିଛନ୍ତି ନା । ପୁଣି ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯେବେ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିବେ । ଆସି ଜନ୍ମ ନେବେ । ଡ୍ରାମା କେତେ ବିଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ଯେମିତି ତୁମେ ନିମ୍ନସ୍ତରକୁ ଆସିଛ ଏବେ ପୁଣି ଚଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ପୁଣି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ନିମ୍ନସ୍ତରକୁ ଆସିବେ, ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବା । ସମସ୍ତେ ତ' ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୦୦ ନମ୍ବରରୁ ପୁଣି କମି କମିଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହିଁ ଫେଲ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେବା କରିବା ତ' ସହଜ କଥା । ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ (ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ) ତୁମେ କିପରି ଭାବେ ବୁଝାଉଛ, ସେଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା ଜଣାପଡିଯାଏ । ଯଦି ମୁଖ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଦେଖିବେ ଯେ ଇଏ ଠିକ୍ ବୁଝାଉନାହାନ୍ତି ତ' ନିଜେ ଯାଇ ବୁଝାଇବେ, ବୁଝାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ଗାର୍ଡ ରଖାଯାଏ, ଯିଏ ଦେଖନ୍ତି ଇଏ ଠିକ୍ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ ? କିଏ କିଛି ପଚାରିଲେ ଝାଉଁଳି ପଡୁନାହାନ୍ତି ତ' ? ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସେଣ୍ଟର ସେବାଠାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସେବା ଭଲ ହୁଏ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀଠାରୁ ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ଭଲ ସେବା ହୋଇଥାଏ । ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ସାଜସଜ୍ଜା ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଯିଏ ଦେଖିକରିଯାଆନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ତ' ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ ।

ଏହି ଗଡ୍ ଫାଦରଲି ୱାର୍ଲଡ ୟୁନିଭରସିଟି ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ । ଏଥିରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ତ' ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହାର ଉଦଘାଟନ କିଏ କରୁଛନ୍ତି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବଡଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ କରାଉଛ । ତେଣୁ ବଡଲୋକଙ୍କ ନାମ ଶୁଣି ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି । ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ବହୁତ ଆସିଯିବେ ଏଥିପାଇଁ ବାବା ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ବଡ ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯାହା ମତାମତ ତାକୁ ଛପାଅ । ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିକରି କହିବେ ଏମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏତେ ବଡ ବଡ ଲୋକ ଯାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ତ' ବହୁତ ଭଲ ମତାମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଛପାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ଯାଦୁ ଆଦିର କିଛି କଥା ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ବାବା ଲେଖୁଛନ୍ତି ମତାମତର ବହି ଛପାଇବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ହେବ । ଗାୟନ ରହିଛି ଝୁଠି କାୟା, ଝୁଠି ମାୟା... ଏଥିରେ ସବୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ରାକ୍ଷସ ରାଜ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ତ' ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ତାଙ୍କୁ ବିଚାର ଆସିବା ଦରକାର । କହୁଛନ୍ତି ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ତେଣୁ ପତିତ ପଣିଆରେ, ସବୁକିଛି ଆସିଗଲା । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପତିତ ହୋଇଥିବେ ନା ।

ତୁମେ ଏହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ତିଆରି କରିଛ କି ପତିତ ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ନା ଏଇ ସବୁ ନଦୀ ନାଳ ? ଅମୃତସରରେ ମଧ୍ୟ ପୋଖରୀ ଅଛି । ପାଣି ସବୁ ମଇଳା ହୋଇଯାଏ । ତାକୁ ସେମାନେ ଅମୃତର ପୋଖରୀ ଭାବନ୍ତି । ବଡ ବଡ ରାଜାମାନେ ଅମୃତଭାବି ସ୍ୱୟଂ ପୋଖରୀ ସଫା କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ଅମୃତସର । ଅମୃତ ତ' ଗଙ୍ଗାଜଳକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ପାଣି ଏତେ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଏ ଯେ ସେକଥା ନକହିବା ଭଲ । ବାବା ଏହି ନଦୀମାନଙ୍କରେ ସ୍ନାନ କରିଛନ୍ତି । ବହୁତ ମଇଳା ପାଣି ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ମାଟି ନେଇ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶିବବାବା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଅନୁଭବୀ ନେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କପରି ଅନୁଭବୀ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ବଡ ବଡ ଭାଇସରାୟ, ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମିଶିବାର ଅନୁଭବ ଥିଲା । ଜୁଆର, ବାଜରା ଆଦି ମଧ୍ୟ ବିକୁଥିଲେ । ପିଲାବେଳେ ୪-୬ ଅଣା ରୋଜଗାର କରି ଖୁସି ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଏବେ ତ' ଦେଖ କେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଗାଉଁଲୀ ପିଲା ପୁଣି କଅଣ ହୋଇଗଲେ ? ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଇଏ ନିଜ ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ଗାଉଁଲୀ ହେଲେ, ସେକଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚରିତ୍ର ନା କଂସର ଚରିତ୍ର । ମାଠିଆ ଆଦି ଭାଙ୍ଗିବା ଏହାସବୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ଦେଖ କେତେ ସରଳ ଭାବରେ କହୁଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ, ଉଠିବା ସମୟରେ, ବସିବା ସମୟରେ ବସି ତୁମେ କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ମୁଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସବୁ ଭାଇ ଭାଇ, ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ସବୁ ଭାଇମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଛୁ । ସେ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ, ହେ ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ଗୀତାର ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି କାହିଁକିନା ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ) ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଉବାଚ (କଥାବାର୍ତ୍ତା) କରିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ଅଲୌକିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଛି ତେଣୁ ଶରୀରର ଆଧାର ନିଅନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ମଣିଷ ଦୁଃଖି ହେଉଥିବାରୁ ପୁଣି ଡାକନ୍ତି । ବାବା କଳ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଥର ଆସନ୍ତି । ତୁମେ ତ' ବାରମ୍ବାର ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଆଦି ସନାତନ ହେଉଛି ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ, ଏବେ ତା'ର ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର କେବଳ ଚିତ୍ର ରହିଯାଇଛି । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ' ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ବାକି ହିନ୍ଦୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ହିନ୍ଦୁ ତ' ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନର ନାମ । ଯେପରି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ବ୍ରହ୍ମ ଅର୍ଥାତ ରହିବାର ସ୍ଥାନକୁ ଭଗବାନ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ସେମିତି ଏମାନେ ପୁଣି ରହିବାର ସ୍ଥାନକୁ ନିଜର ଧର୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଦି ସନାତନ

କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ନଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ତ’ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି, ମହିମା ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଯିଏ ଦେବତା ଥିଲେ, ସେ ହିଁ ହିନ୍ଦୁ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି, ଏହି ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଶେଷରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ତା’ର ହିସାବ ତ’ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ନା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯିଏ ପ୍ରଥମରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ପୁଣି ଶେଷରେ ଯିବେ । କେବଳ ଜଣେ କୃଷ୍ଣ ତ’ ନଥିଲେ ନା । ଆହୁରି ତ’ ବିଷ୍ଣୁ ବଂଶାବଳୀ ଥିଲେ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣିଛ । ଏହାକୁ ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏବେ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ତ’ ଖୋଲି ଚାଲିଛି ଆଗକୁ ବହୁତ ଖୋଲିଯିବ ଏବଂ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ । ଯେମିତି ମନ୍ଦିରରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ରହିଛି ତ’ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଇସା ରଖିଦିଅନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଏଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବାର କଥା । ପଇସା ରଖିବାର ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଶିବ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ କଅଣ ପଇସା ରଖିବ ? ତୁମେ ବୁଝାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇଯାଉଛ କାରଣ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଚରିତ୍ରକୁ ଜାଣିଛ । ମନ୍ଦିର ତ’ ବହୁତ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତୀ କାହିଁକି ରଖିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପଇସା ରଖିବେ ତ’ ଆମଦାନୀ ହେବ । ତେଣୁ ତାକୁ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର କହିବେ ନା ଶିବ ପରିବାରର ମନ୍ଦିର କହିବେ । ଶିବବାବା ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ପରିବାର ତ’ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରହିଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ପରିବାର ତ’ ଶାଳଗ୍ରାମ । ପୁଣି ଭାଇ ଭଉଣୀର ପରିବାର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଭାଇ ଭାଇ ଥିଲୁ, ପୁଣି ବାବା ଆସିଲେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇଯାଉ । ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସୁଛ । ସେଠାରେ ପରିବାର, ସଂଗମଯୁଗ ପରିବାର ଠାରୁ ଆହୁରି ବଡ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ଆଦି ହେଲେ ପରିବାର ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଘର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିଲେ ଆମେ ଭାଇ ଭାଇ ଏକ ବାବା ରୁହନ୍ତି । ପୁଣି ଏଠାରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଅଟୁ ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ, ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଥାଏ । ବାବା ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇଚାଲିଛନ୍ତି ପୁଣି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ, ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ବୋଝ କମିଯିବ । ପାଠ ପଢ଼ାରେ ପାପ କଟିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ୟାଦ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ସତୋପ୍ରଧାନ ପାରସମଣି ସଦୃଶ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋଟା ବୁଦ୍ଧିଆରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଡ୍ରାମାର ବିଚିତ୍ର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଅଲୌକିକ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ । ଡବଲ୍ ଅହିଂସକ ହୋଇ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ବିକର୍ମକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାଳନା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ମହାନ୍ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଛୋଟିଆ ଯୁଗ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ସଦାକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଯୁଗ ଅଟେ । ସ୍ୱୟଂ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନକୁ ପ୍ରତି ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାର ଆଧାର ହେଉଛି ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା । ତେଣୁ ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ମହାନ୍ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଉଦାରଚିତ୍ତ ହୋଇ ଚେହେରା ଏବଂ ଚଳଣୀ ଦ୍ୱାରା ଗୁଣ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଉପହାର ବିତରଣ କରିବା ହିଁ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଅଟେ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****